

คณะ "นกาวลี" ออกอากาศทางไทยทีวีช่อง ๕ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๓

เสนอเรื่อง

"เงือกน้อย" ตอนที่ ๑

ถอดจากอนิเมะนิยาย ของ Hans Christian Andersen

เรื่อง The Sea Princess

กฤษณ์ จันทรเรือง

สร้างบท

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

สร้างเพลง

ลัดดา สารทายน

กำกับการแสดง

รายนามตัวแสดงที่เห็นสมควร

๑. ย่า	=
๒. พ่อ	=
๓. เงือกน้อย	=
๔. เงือกพี่	=
๕. เงือกกลาง	=
๖. เงือกทรง	=
๗. เงือกใหญ่	=
๘. เงือกชาย	=
๙. เงือกญี่ปุ่น	=
๑๐. เจ้าชาย	=
๑๑. คนहन	=
๑๒. เจ้าหญิง	=

.....

บรรยายฉาก

ณ กลางทะเลโพ้น น้ำทะเลใสปานกระจก และลึกลงไปเป็นที่ตั้งนครของพญาเงือก มีบรรยากาศหลายอย่างคล้ายเมืองมนุษย์ กล่าวคือ คือมีพฤษชาติ ไม่นั่น ไม่นอกขึ้นอยู่คาบชาย ผิดกันแต่ที่ปราศจากกลิ่นหอมเช่นของในเมืองมนุษย์

ฉากที่หนึ่ง เป็นฉากภายในปราสาทของพญาเงือก ห้องที่ต้องใช้แสดงมากเป็นห้องนั่งเล่น หรือห้องรับแขก มีโต๊ะ เก้าอี้ ซึ่งคงคิดแปลงมาจากหิน กล้องอาจแพนเข้าไปหาห้องกินข้าว และห้องนอน ประตูระหว่างห้อง ใช้ลูกปัดระย้า มีลักษณะคล้ายสายทรายทะเลเป็นน่านกันระหว่างห้อง เวลาผ่านต้องแหวกเข้าไป

ณ ผนังด้านหนึ่งของห้องรับแขก เป็นบานกระจกใหญ่มองเห็นโชคหิน สวนดอกไม้ และปลาวาทยูภายนอก ความสำคัญของผนังกระจกบานนี้มีอยู่ว่า เงือกใดที่เข้ามาภายในปราสาทจะมีเท้าเดินได้แบบมนุษย์ แต่พอออกไปพ้นปราสาท จะมีครีบหางปรากฏ ซึ่งมองเห็นจากภายในได้ ที่ของกระจก และภายนอกของของกระจก และภายนอกของของกระจกนี้แสดงว่าเป็นทางขึ้นสู่ผิวน้ำ

เครื่องเรือนที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่ง คือเก้าอี้โยก ของเสด็จย่า ควรจะมีโคมส่องตั้งอยู่ข้างๆ สำหรับทำเย็บปักถักร้อย หรือดูตำราโหราศาสตร์เวลาว่าง ในห้องนั่งเล่นนี้จะมีเปียโนหรือฮาร์ป ซึ่งสมมุติว่าเก็บมาจากเรือแตก ระหว่างแสดงการร้องเพลง เงือกสาว หรือเงือกชาย หนึ่งใครจะเล่นเปียโน หรือฮาร์ปร่วมก็ได้ อย่าลืมกระจกเงาบานใหญ่ในห้องนั่งเล่น

อาหารเลี้ยงในวันงาน เนื่องจกบทไม่กล่าวชัดถึง เพื่อความสะดวกควรใช้พวกออกเคิฟสำหรับเลี้ยงในงนกอกเทล แก้วเหล้า ควรใช้แก้วคอกเทล หรือแชมเปญแบบของมนุษย์ เพราะอาจจะเก็บมาจากเรือแตกได้

รายการตัวแสดงฉากที่หนึ่ง และ เครื่องแต่งตัว

๑. เสด็จย่า คือนางพญาเงือก สูงอายุ ควรสวมชุดสีออกดำ สวมไข่มุกซ์ และมงกุฎ ประดับไข่มุกซ์ ควรสวมแว่นตา ถ้าได้แว่นตาเหลี่ยมก็ยิ่งดี เครื่องประดับอื่น ๆ ตามสมควร

๒. เสด็จพ่อ คือพญา หรือราชาเงือกแต่งกายแบบกษัตริย์ มีมงกุฎ และเสื้อคลุม ผ่านวัยกลางคน จะติดหนวดหรือเคราก็ได้ แล้วแต่เห็นสมควร เป็นพ่อหม้าย มีลูกสาวห้าคน ซึ่งล้วนอย่าเป็นคนเลี้ยงมา

๓. เจ๊อกสาวทั้งห้า คือเจ๊อกใหญ่ เจ๊อกรอง เจ๊อกกลาง เจ๊อกเล็ก และเจ๊อกน้อย จากหานางนี้มีสำคัญอยู่สามนางคือ เจ๊อกใหญ่ (ต้องร้องเพลง) เจ๊อกกลาง (นิสสัยติดตลก) และเจ๊อกน้อยคือนางเอก ส่วนอีกสองเจ๊อกอาศัยความสวยเป็นตัวประกอบ ไม่มีบทบาทมาก ไม่จำเป็นต้องใช้การาแสดง การแต่งกายแสดงรูปทรง

๔. เพื่อนเจ๊อกสาว ๆ ที่จะเข้ามาสมเป็นหมู่ญาติจำนวนตามสมควร

๕. เจ๊อกชาย คนรักของเจ๊อกใหญ่ ต้องร้องเพลง

๖. เพื่อนชายของเจ๊อกหนุ่ม ตัวประกอบไม่สำคัญ

๗. เจ๊อกชาวต่างประเทศหนุ่ม ช่วยบรรยายกาศตลก

๘. และเจ๊อกชายอื่น ๆ ที่จะเข้ามาเป็นตัวประกอบในงานฉลองวันเกิดครบสิบหกลปีของเจ๊อกน้อย

๙. เจ๊อกคำ สาวรับใช้ และเป็นพี่เลี้ยงรับใช้ของเจ้าหญิงเจ๊อกทั้งห้า เป็นตัวประกอบไม่มีบทบาท แต่งกายแบบสาวใช้ฝรั่ง

หมายเหตุ ตัวแสดงเหล่านี้ ต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเมื่อไปเล่นเป็นมนุษย์ ในฉากเรือและฉากวังเจ้าหญิงมนุษย์

เริ่มเรื่อง

ดนตรี เพลง พร้อมกับภาพยนตร์แบกก้าว (ซึ่งควรจะหาได้จากห้องของของ ๔) แสดงภาพทะเล เกาะแก่ง คลื่นซัดกระทบโขดหิน ภาพนกและสัตว์น้ำ แล้วเคลื่อนเข้าหาภาพโต้น้ำ แสดงโขดหินปะการัง ปลาและสัตว์

ดนตรีจบเพลงพอดี เวลาเพดเข้าหา ห้องนั่งเล่นในปราสาทของพญาเจ๊อกเจ๊อกน้อย ยืนอยู่กลางเวที มีเสด็จยา และเจ๊อกใหญ่ กำลังช่วยกันเย็บชุดแต่งกายให้พิศเข้าตัว ถัดมาค่อนกลาง

เจ๊อกกลาง อยู่ที่กระจก ช่วยตัวเองแต่งตัว คำนวณ

เสด็จยา และเจ๊อกรอง ช่วยกันแขวนของประดับกิ่งไม้ พุ่มไม้ คำนวณ เจ๊อกเล็ก กำลังจักโต๊ะอาหาร และถว้ยขาม ซึ่งจะเลี้ยงกันแบบบุฟเฟ เจ๊อกคำ สาวใช้นำอาหารที่เตรียมสำเร็จแล้วออกมาจากครัว มาวางที่โต๊ะ แล้วเดินกลับเข้าครัว

ใหญ่ จวนถึงเวลานักแขกมาแล้ว แต่งตัวไม่ต่องแล้วกันเสียที (พูดพลางสอยเข็มพลาง)

ยา ใจพุดอย่างนั้นละจะ หึงใหญ่ เขอกเคยผ่านวันสำคัญเช่นนี้มาแล้ว เราก็ดูดีว่าเครื่องทรงชุดนี้สำคัญเพียงไหน

น้อย สำคัญอย่างไรคะ เสด็จยา

ยา อ้าว ก็วันนี้หลานรักของยา

กลาง หลานรักสุดสวาทซาใจของเสด็จยา

ยา นี่ หลิงกลางไม่ตองสอเคเข้ามาแสดงความอิฉาหลิงเล็ก กล้องแพนไปที่ เล็ก ที่โต๊ะอาหาร)

เกรียม ล้วยขามให้พอกับจำนวนของแขกนะลูกนะ

เล็ก เรียบรอยคะ

น้อย เลือซกันสำคัญอย่างไรคะ เสด็จยา

ยา เสด็จพอ อธิบายให้ลูกฟังหน่อยสิ สำคัญอย่างไร หลิงรองคิถูกลูกแก้วเฉไปแล้ว

(รองตอนสายบัว ถวายค่านับ) เอาไวตรงกลางเลย นาน ๆ ยังงาน

พอ บานเมืองของเราเนาะ อยู่ใต้น้ำ ไต้สมุทร น้ำทะเลจะมีน้ำหนักยิ่งลึกเท่าไร ก็ยิ่งหนักมากขึ้นเท่านั้น และยิ่งขึ้นไปใกล้ผิวน้ำเท่าไร น้ำก็ยิ่งเบาลงเรื่อย ๆ

น้อย หมายความว่าอย่างไร น้อยยังไม่เข้าใจ

ยา วันนี้หลิงน้อยอายุครบสิบห้าปี เจ้าจะได้รับอนุญาตให้ออกจากปราสาทได้ ลอยขึ้นสู่น้ำ นำไปชมโลกเป็นครั้งแรก เจ้าไม่รู้สึกตื่นเต้นบางริ

(ขณะนั้น ย่าและใหญ่ แฉงตัวให้น้อย เสรีจพอคิ ย่าไปนั่งเก้าอี้โยก โบกพัด แก้วรอน แก้วเห่น้อย ใหญ่ไปช่วยเล็กจักซามที่โต๊ะ น้อยไปกุตัวเองที่กระຈ)

น้อย (ที่กระຈ) ตื่นเต้นคิคะ ตื่นเต้นที่สุด น้อยพรำภาวนาขอให้ถึงเวลาเนี้เร็ว ๆ

น้อยอยากเห็นโลก เห็นชีวิตบนผิวน้ำโลก น้อยตื่นเต้นมากคะ

พอ เพราะเกรงว่าจะตื่นเต้นมากเกินไป เรายกต้องจักของป้องกันตัวให้ไว้ เลือที่เสด็จ

ยา ให้ลูกสรวมอยู่นี้เป็นเลือกายสิทธิ์

พอ ช่วยป้องกันผิวกายของเจ้าให้ทนต่ออากาศเบาบนผิวน้ำเบื่องบนได้

น้อย อากาศเบา น้อยยังไม่เข้าใจ

ใหญ่ แล้วน้อยจะเข้าใจเอง เรายกคนตองสรวมเลือกายสิทธิ์ตอนขึ้นบนผิวน้ำ

กลาง กลางเคยจับปลาที่อยู่กับสมุทรนี้ ขึ้นไปบนผิวน้ำ ภูโหมอะไรเกิดขึ้น แหมตามันปุกถลนออกมา นาสงสาร

ยา แล้วยังไฉละจะ

กลาง มวย ตายสนิท

ยา เสียของ

ใหญ่ แล้วย่ำป๋วย

กลาง ไม่บาป ฉันไม่ไค้ขำมัน มันตายของมันเอง แล้วย่ำไม่เสียของ ฉันเอากลับมาให้แม่ค้า
ลงหมอแกลงเรียบรอยไปเลย

น้อย (ไปที่หน้ากระຈก เพื่่อมองขึ้นไปเบื้องบน)

ทำไมต้องเซียวเซียวมากินเลี้ยงกันให้เสียเวลาก็กัไม่รู้ แหม น้อยอยากไปขึ้นไปเห็นโลก

เสียเร็ว ๆ จริง

ยา วันนี้เป็นวันสำคัญของชีวิตเงือกสาว เท่ากับเป็นการป่าวประกาศให้รู้ทั่วกัน เท่ากับ
เป็นการบอกเซียวหนุ่มให้เริ่มมาคิดพันใดแล้ว

น้อย น้อยไม่สนใจ น้อยอยากเห็นโลก โลกที่เล่ากันว่าช่างกว้างใหญ่ไพศาล (ขณะนั้นมีเงา
มีควมผ่านมาจากเบื้องบน) แนะ ปลาว่าพ (พี่ ๆ พวกกันไปเกาะที่ขอบกระຈกหน้าต่าง มองขึ้นไป)

ใหญ่ นั้นไม่ใช่ปลาว่าพ นั้นเป็นเรื่องของมนุษย์เล่นผาน แนะ คลาย ๆ กัยไค้ยีนคลี่นคนตรี

คังแวงอยู่ควย

กลาง ไช้แลวคะ เลียงคนตรี

ยา ยาไม่เห็นไค้ยีนอะไรเลย

พอ หุคนแกคนเขาวางเรา จะไปไค้ยีนอะไร เสคัจแม่

น้อย (ลิ่งโลก รุ้ย น้อยอยากให้ถึงเวลาไค้ขึ้นไปชมผิวโลก ชมเรือ ฟังเลียงเพลงนั้น
เร็ว ๆ จริงพี่ใหญ่คะ วันแรกที่พี่ใหญ่ไค้ขึ้นไป พี่ใหญ่เห็นอะไรบ้างคะ

ใหญ่ พี่เห็นเมืองมนุษย์อยู่ริมทะเล กลางคี่นมีแสงไฟระยิบระยับสวยงามมาก มีเลียง

เพลงผู้หญิง ผู้ชายร้องแลวก็เลียงระฆัง

น้อย เลียงอะไรนะคะ

ใหญ่ เลียงระฆัง (เลียงระฆังเป็นโน้ตคนตรี) เก้ง - เก้ง - เก้ง (แล้ว ต่อ

รอง ตอนทีร้องขึ้นไป เห็นดวงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้า แหม ทองฟ้าเป็นสีทองสวยเหลือ

เกิน แลวกัมีปลาประหลาดอยู่บนผิวฟ้า

พอ นั้นเขาไม่เรียกปลา จูกรอง เขาเรียกนก

น้อย ดวงอาทิตย์ ฟาสีทอง นก น้อยอยากเห็นจริง ๆ

กลาง วันที่กลวงไป กลางใจกลาหนอย แอบเข้าไปในแม่น้ำ น้ำจืดเลียงครุย

ยา แนะแม่คนนี ไม่เคยบอกยา เลยนะ คี่ไม่ไค้จะเซียวคี่ควนของมนุษย์เขาละแยที่เลียว

กลาง มือชั้นนี้ ไม่ไค้กินเสียวะ ออกกำลังนิกเคียวแหกควนเสียวาคเรียบ

- พอ ออ หมายถึงความว่าเคยเข้าไปติดแล้ว
- ยา แหม นังลูกคนนี่
- นอย แล้วพี่กลางพบอะไรที่รู้สึกสลดๆ สดุดใจบ้างคะ
- กลาง เป็นเรื่องน่าตื่นเต้นมาก มีปลาชนิดหนึ่ง มีสีขา จึงอยู่บนบก พอมันเห็นกลางเข้าที่ชายฝั่ง มันก็วิ่งเข้ามาอย่างนี้ (ลงกลานสีขา แสดงท่าล่อสัตว์ประหลาด ที่เห็นมา) แล้วมันก็ร้อง โอ้ง โอ้ง (ทำเสียงสุนัขเห่าๆ ทุกคนหัวเราะ ยกเว้นเงือกน้อย ซึ่งแสดงท่าหวาดกลัว)
- พอ มันไม่ใช่ปลา มันมันหมา
- นอย หมา (พิมพ์) โอ้ง ๆ
- กลาง จะ โอ้ง ๆ
- เล็ก บนฝั่งชายทะเลมีต้นไม้ ดอกไม้ ไม่เหมือนของเรา สีสดสวยกว่าของเรา แล้วยังมีกลิ่นหอม หอมชื่นใจ
- รอง แล้วก็มีมนุษย์ ชายหญิง แต่งกายสีต่าง ๆ มนุษย์ต่างกับเรา ที่เขามีขา ไม่มีมือรับหางเหมือนเรา
- นอย ซาอย่างเรานี้ใช่ไหมคะ เอ๊ะ เราก็มียาอยู่แล้วนี่คะ
- ยา ใครที่เข้ามาในปราสาททิพย์ของเรา ด้วยมนต์ขลัง จะมีขาเหมือนมนุษย์ แต่พอออกจากปราสาททิพย์นี้ไปแล้ว เขาก็จะหายไป กลายเป็นครีบและหางตามธรรมชาติ
- พอ นั่นแหละ คือ ชาติคู่แท้ ของเผ่าเร่ร่อนเป็นเงือก
- นอย แล้วมีอะไรอีกไหมคะ ที่เงือกเราต่างกับมนุษย์
- ยา มนุษย์มีร่างและวิญญาณ มีอายุไขอยู่ได้ประมาณ หนึ่งร้อยปี มนุษย์ที่ตายไปแล้ว วิญญาณไปสวรรค์ชั้นฟ้าเราพวกเงือกมีอายุไขถึงสามร้อยปี แต่เราไม่มีวิญญาณ เวลาเราตายร่างหายของเราจะละลายกลายเป็นฟองน้ำ แล้วก็สูญ
- นอย วิญญาณเป็นอย่างไรคะ
- พอ เป็นเรื่องอธิบายยาก แล้วลูกจะคอยรู้ไปเอง
- นอย ดอกไม้สีสวยสด มีกลิ่นหอม แหม นอยอยากเห็นจริง
- (เสียงสังข์ หวดกังขึ้น ทุกคนภายในกล่าวขวัญว่าแขกที่เชิญไว้มานานแล้ว คุณตรีขึ้น ใหญ่วิ่งไปเปิดประตู รอง กลาง เล็ก ช่วยต้อนรับแขกที่ทยอยกันเข้ามา ซึ่งมีเงือกสาว ๆ ที่จะเข้ามาให้พรครบชุดนามศิลป์ และ เงือกชายตัวประกอบ สามสี่ตัวที่สำคัญมีสองตัว คือ เงือกชาย คู่รักของ เงือกใหญ่ และเพื่อนชาวต่างประเทศของเงือกชาย แต่งตัวแบบชาวยุโรปหรือ แบบ ญี่ปุ่น

จะเรียกกันว่า เงือกญี่ปุ่น ผู้ซึ่งเวลาตื่นเต้น ตีใจ ตกใจ มักจะพรั่งพรูภาษาญี่ปุ่นออกมาควย แหกต่าง ๆ เข้าไปทำความเคารพเสด็จยา เสด็จพอ และอวยพรเงือกน้อยซึ่งยืนอยู่กับพอและยา แหกบางคนมีของขวัญมามอบให้เงือกน้อยควย ซึ่งเงือกน้อยจะรับตรวจแล้วแสดงความดีใจ ชอบใจ ระหว่างชายนำตัวญี่ปุ่นไปแนะนำถวายตัวต่อเสด็จยา และเสด็จยาและเสด็จพอเสด็จจอกแจกต่าง ๆ ซาลง ชายเริ่มพูด)

ชาย เสด็จยา เสด็จพอ หม่อมฉันรู้สึกเป็นเกียรติที่จะนำเพื่อนชาวต่างประเทศญี่ปุ่นนี้ เข้าเฝ้าถวายบังคม

ยา เออ พอเงือกต่างชาติญี่ปุ่นนี้ เขาเป็นชาติอะไรกัน

กลาง เอ เงือกต่างชาติ ก็มี

พอ หญิงกลาง รักษาบรรยาทหนอย

ชาย นครของเจ้าอยู่ในย่านทะเลญี่ปุ่น

ญี่ปุ่น (เสียงแปร่ง) หม่อมฉันมีสัญชาติเป็นเงือกญี่ปุ่น ขณะนั้น คำนำออกเทล เข้ามาเสีฟทั่วกัน)

ยา มาไกลมากนะ มาทำอะไรกันแถวนี้ พอ

ชาย เขาเป็นนักศึกษา วิชาภูมิศาสตร์โตสมุทร

ญี่ปุ่น และสนใจวิชาดนตรี ของเงือกเผ่าต่าง ๆ : : ฉันชอบดนตรี และชอบร้องเพลง

พอ ลูกสาวของฉันชอบดนตรีและร้องเพลงทุกคน

ยา และที่มีเสียงพิเศษสุดคือ ลูกสาวคนเล็กสุดทองของฉัน

ญี่ปุ่น (นิงน) ลูกของเสด็จยา

ชาย นี่เป็นภาษานิยม แทกไมฉิด นับแต่เสด็จนมของน้อง ๆ วายชนม์ไปแล้ว เสด็จยาก็เลี้ยงน้อง ๆ ทั้งห้าจนเติบโตใหญ่ขึ้นมาด้วยกันทุกคน

ญี่ปุ่น โอ บ๊องซัง เลี้ยงมาดีนะ สวยน่ารักทุกคน (ศึกษาความงามของคนละคน)

นางสนใจ(หยุดพูดที่ใหญ่) ทำกะลิมกะเลีย)) อี อี ๖๐ - ๗๐ - ๘๐ (พูดเป็นญี่ปุ่นก่อน)

ชาย ขออภัย นึกหม่นของฉัน

ญี่ปุ่น โสเคสกะ (ส่งภาษาญี่ปุ่น โคงขออภัยมากมาย)

ยง วันนี้เป็นวันสำคัญ ที่หลานรักคนสุดท้ายของฉันมีอายุครบสิบห้าปี ตามธรรมเนียมของเราหญิงสาวที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้า เราไม่ยอมให้ออกจากบ้าน

ญี่ปุ่น นี่เป็นธรรมเนียมเงือกสากล ถูกแล้ว เงือกญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกัน อายุต่ำกว่าสิบห้า ห้า
เนโมโค ไมโค

ยา เพื่อเสร็จพิธี เณรินลองกันตามสมควรแล้ว เราจะช่วยกันส่งตัวหญิงน้อยออกไป
ไปเห็นครีบทองของตนเป็นครั้งแรก แล้วลอยขึ้นสู่ผิวน้ำ เพื่อชมโลกกว้าง

พอ ในการเริ่มพิธี เราจะเชิญแขกผู้มีเกียรติ กล่าวอวยพรหรือ ร้องเพลงกล่อมขวัญ
เจ้าหญิงน้อย พอดีควา ควรเริ่มควยทานแขกชาวต่างประเทศเป็นผู้ให้เกียรติแก่เรา
(เสียงปรบมือ ญี่ปุ่นเขาไปอวยพร นอย)

ญี่ปุ่น ขอให้เจ้าหญิงน้อย จมมีครีบทองสวย แข็งแรง เดินทางโดยปลอดภัย พบสิ่งสวยงาม
บนผิวโลก สมความตั้งใจ (แล้วพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นต่อ)

กลาง อวยพร อย่างเดียวไม่พอ ต้องร้องเพลงควย (คนอื่น ๆ เห็นชอบควย ญี่ปุ่น โคง
ใหญ่ ควยขอบคุณ คนตรีขึ้นเพลงญี่ปุ่น หรือเพลงอะไรก็ได้ ใหญ่ กลาง อาจเข้า
เล่น ฮารป หรือเปียโนคลอควย)

พอ คนตรีเป็นภาษาสากล ความไพเราะของคนตรี เราต่างซาบซึ้งถึงใจเหมือนกันหมด
ยา เชิญรับประทานอาหารกันเถอะ

(คนตรีคอด ระหว่างคักอาหาร รับประทานกันแบบบุเฟ ทุกคนจับกลุ่มคุยกันตามถนัด
นอยสนใจ ชักถามคนต่าง ๆ ถึงสิ่งที่พบเห็นเบื้องบน และเสียงจอกแจกซาลง นอยพูด)
นอย ยากฟังเพลงที่ไพเราะ กับ พี่ชาย ชอบร้องควยกันเสมอ เพลงที่จำมาจากมนุษย์
บนบกนะคะ

ยา วันนี้นอยขออะไร พี่ ๆ ต้องให้เขา ต้องตามใจหญิงน้อยหน่อย

(คนตรีขึ้น)

ใหญ่ เพลงที่ชื่อ โชใหม่

นอย โชคะ พี่ใหญ่

(ชายและใหญ่ คราวนี้เพลงจบ ระหว่างเพลงกลองจับที่นอย บอย ๆ นอยแสดง
อารมณ์เคลิ้มฝัน เห็นภาพโลกมนุษย์ เมื่อเพลงจบ คนปรบมือ แล้วยาพูด)

ยา คราวนี้ ถึงที่หญิงน้อยบาง ที่จะต้องแสดงอะไรเป็นการตอบแทนบรรดาอาคันตุกะ
ทั้งหลาย หญิงน้อยนี้ ยากล่าวได้วาทะหลายอย่าง (ทุกคนปรบมือ)

นอย จะให้นอยร้องเพลง หรือ เต้นรำคะ แต่เอาอย่างนี้ดีกว่า พวกพี่ ๆ ผู้หญิง เรามา
รวมรำหูกด้วยกันทั้งหมดตกลงนะคะ

(คนตรีขึ้น นาฏศิลป์ แสดง เมื่อจบแล้วก็กล่าวขวัญชมเชยกันเอง พอดี คำนวณ
เคทมิเทียน ๖๕ เลมจุคพยอมเขามาก ยาพูดทามกลางเสียงคนอื่น กล่าวขวัญ)

ยา ได้เวลาแล้ว (เกาะซ้นกับแก้ว ทุกคนเงยบลง) หญิงน้อยเข้ามา เอาหีบคา
ถาวนานึก ประรณาสั่งใจ อยากเห็นอะไรบนผิวน้ำ ขอให้ความหวังของเจ้าจงสม
ประรณานา เอา เป้าเทียน (ทุกคนเขียร์ แล้วร้องเพลง แฮปปี เบอร์เดย์ ทู ยู
เมื่อจบเพลง ยายพูด)

ยา ถึงเวลาแล้วที่ลูกเงือกน้อยจะออกจากปราสาททิพย์ได้ (ดนตรีขึ้น น้อยวิ่งไปกอดย่า
แล้วไปกอดพ่อ พี่ ๆ ต่างหอมล้อมกัน เข้า กอด รวบ น้อย)

ใหญ่ โชคดีนะน้อย (ใหญ่ คลอดอุไปส่งน้อยที่ประตู ระหว่างทาง กลางวิ่งตามไปสะกิด)
กลาง ระวังเจ้านั้นให้กินะ ที่มันร้องโธง ๆ (ทำท่า) อย่าให้มันจับเอาได้
น้อย (ออมแอม เหย ๆ) คะ โธง ๆ (ใหญ่ จูบ แก้มน้อยที่ประตู อีกครั้งหนึ่ง
เมื่อน้อยออกพ้นประตูไปแล้ว คนอื่น ๆ พวกนั้นคอยดูที่ช่องกระจก ใช้ตัวแทน
เป็นเงือกน้อย กลองจับเห็นครีบหาง ตอน จิ้งคอย จับใบหน้าเงือกน้อยส่งจูบ
อ่ำลา ญาติ มิตร ทั้งหลาย ลอยขึ้นสู่ผิวน้ำ)

จบฉากหนึ่ง

โฆษณา

ฉากสอง

อธิบายฉาก

ท้องสรวงเรือกงเตกขึ้นหนึ่งลำ เป็นเรือใบแบบยุโรปลอยอยู่ในถ้ำน้ำ มีแบกกราวนี้ให้เห็นเหมือนอยู่ในทะเล กลองถ่ายเป็นวีวอยู่ไกล ตอนจบฉากนี้ จะเกิดพายุลม และ ฝน พายุแลบ พายุฟ้า เรือลำนี้จะอัปปาง

ส่วนของเรือที่จะท้องสรวงบนเวที จะเห็นส่วนคาคฟ้า หรือ ตอนกลางลำเรือก็ได้ ตอนหลังเห็นน้ำจากฟ้าเป็นแบกกราวน ส่วนข้างหน้า อาจจะเป็นส่วนของกราบเรือ หากเอาตอนกลางลำเรือก็ให้เห็นส่วนของเสากระโดง และเชือกโยงยึดใบเรือ ถ้าเอาตอนท้องคานี้ ก็ให้มีคนถือพวงมาลัยอยู่ด้วย หรือ ถ้าจะจัดสร้างไว้ทั้งสองอย่าง ก็จะมีโอกาสได้ใช้ทั้งสองฉาก ทำให้สามารถเห็นฉากขึ้นได้มากขึ้น

ที่ฟ้าผ่า แบกกราวน จะต้องเล่นเอฟเฟค ของดวงจันทร์ แสงจันทร์ และภายหลัง พายุ ลม และฝน

รายการตัวแสดงฉากที่สอง และ เครื่องแต่งกาย

๑. เจ้าชาย แต่งกายแบบ แบบชาวยุโรปสมัยนั้น ถ้าใช้ตัวเป็นส่วนใหญ่ ก็จะได้เอฟเฟคดี
๒. คนหิ้ว แต่งกายแบบใกล้เคียงกับเจ้าชาย
๓. มหาดเล็ก หนึ่งคน
๔. บรรดาทาสเรือ จำนวนแล้วแต่เหมาะสม

หมายเหตุ

ฉากนี้มีตัวละครที่สำคัญ คือ เจ้าชาย และคนหิ้ว ตัวอื่น ไม่มีบทบาทมาก และไม่ต้องใช้การาแสดง แต่ต้องทำให้พอเป็นคอร์สในการร้องเพลงหมู่ได้ ควรเตรียมเครื่องดนตรีไว้แสดงประกอบด้วย

เริ่มฉากสอง

เสียงเพลงหมู่ แว่วมาในระยะไกล สัมควรกับภาพเรือจำลอง ที่เสมือนว่าลอยอยู่ในระยะทาง เสียงค่อยใกล้เข้ามา เมื่อกลองจับใกล้เข้ามาพอดีจบ เพลงเมื่อกลองจับ ภาพฉากจริง ในฉากมี เจ้าชายกำลังยืนสองกลอง แบบยาวมองตาเดียว มีคนหิ้ว และมหาดเล็กยืนอยู่ใกล้ ๆ ชะเงอ ชะแง มองไปในทะเลดูเห็นกลาสีอื่น ๆ ปฏิบัติงานต่าง ๆ อยู่ห่าง ๆ

มีเสียงคลื่น และลมแผ่ว ๆ เช่นเสียงแบกกราวน

เจ้าชาย นี่เรามาไม่ผิดทิศนะ เสียงที่เราได้ยินนะ มาจากทางทิศนั้นแน่

คนหน เราตามมาถูกทิศแล้วพะยะคะ

เจ้าชาย เกิดมาเคยได้ยินเสียงที่มีกังวานเพราะอย่างนั้นบ้างไหม

คนหน ไม่เคยเลย พระเจ้าคะ แจว เหมือนระฆังเงิน

เจ้าชาย แค่นี้เจ็บหายไม่นานแล้ว ของเพลง

(เสียงเงือกน้อย ร้องช่วงหนึ่ง ของเพลงหนึ่งกังว่วมาแต่ไกล ทุกคนคั่นเต้น วิ่งไป
ที่กราบเรืออีกฟากหนึ่ง ซึ่งเท่ากับหันหลังให้กล้อง แล้วเสียงนั้นก็เจ็บไป)

เจ้าชาย มาจากทางโน้น เปลี่ยนทิศไปอีกแล้ว

คนหน (ตะโกน) นายท้าย เปลี่ยนทางเดินเรือ (เสียงตะโกนแต่ไกลเปลี่ยนคำสั่ง) เหนือ

สามสิบองศาตะวันออก

(เสียงตะโกนเลือนแต่ไกล "เหนือ สามสิบองศาตะวันออก" และมีเสียงระฆังสอง
ครั้ง)

เจ้าชาย แค่นี้เจ็บหายไปแล้วอีกแล้ว

คนหน ขณะนี้คงจันทร์ขึ้นพูนขอบน้ำแล้ว

(เพลงหยุด เริ่มแผ่ว ๆ) ถ้าผ่าบาทร้องเพลงที่เคยร้องเมื่อคืนก่อน เชื่อว่า เสียง
นางในสวรรค์นี้ จะคลอเคียงเขามารวมร้องอยู่ไกล ๆ ควณ

เจ้าชาย (ร้อง) เห็นเธออยู่ในฝัน ใจใฝ่ใจสละหอนติดตา จามิลืม จิตพะวงอกอาวรณ์

(เสียงร้องของเจ้าชายไกลออกมา กลองจับที่พินน้ำ เงือกน้อยมีครีบและหาง แล่ดง
เอฟเฟต เสมือนว่าแหวกว่าย ลอยน้ำอยู่ในห้ายิมลไม ท่ามกลางแสงจันทร์ และร้อง
รับเพลงของเจ้าชาย เวลาเจ้าชายร้อง กลองจับที่เงือกน้อย เวลาเงือกน้อยร้อง
กลองจับที่เจ้าชาย และเมื่อร้องคู่กัน กลองอาจเลนภาพพจนเห็นทั้งสองคน เมื่อเพลง
จบ)

เจ้าชาย เธอจะเป็นใครก็ตาม อยู่ที่ไหนก็ตาม เสียงของเธอช่างมีชีวิตชีวา บอกไว้ชัดว่า
เธอต้องเป็นหญิงสวยสด อ่อนหวานที่สุด (ถึงตะโกน) ให้ขามีโชคได้เห็นหน้าเธอ
หน่อยได้ไหมจะ

คนหน ไม่เห็นมีใครอยู่ที่ไหน มีแต่น้ำ กระพือมอยู่โน้น (เจ้าชายส่องกล้อง)

ชะรอยจะเป็นผีพราย หรือ นางไซเรน

เจ้าชาย คนหน ไม่ควรกล่าวร้ายถึงเจ้าของเสียงที่ไพเราะที่เรารู้จักนี้ เขาคงเริ่มเทพนิยาย
ในฝันของเขา (ถึงตะโกนออกไปในทะเล) เขามาใกล้ให้เราได้สัมผัสริ้วผมของเขอดี
น้อยเด็ก คอบบิจจะ (ทุกคนตั้งใจฟังเสียงตอบ ไม่มีเสียงตอบ นอกจากเสียงคลื่น
ลม)

คนหน เวลาพูดควยไม่ตอบ แต่เวลาร้องเพลง ร้องควยเอาอย่างนี้ดีไหมพระเจ้าคะ เรา
ลองนางให้เขามาใกล้ควยเสียงดนตรี

เจ้าชาย ทำยังงี้

คนหน (ออกคำสั่งลูกเรือ) กลาสี่ทั้งหลาย เอาเครื่องดนตรีของพวกเขาออกมา เล่นเพลง
ที่พวกเจ้าถนัดสักเพลงหนึ่ง

คนหน (พวกเขาคลาสิ่รับคำสั่งวิ่งไปหยิบเครื่องดนตรีต่าง ๆ ออกมา ระหว่างนั้น คนหนพูด)
เชิญให้นางร้องเพลงกับดนตรีของเรา เชิญให้เขามาใกล้ ๆ

เจ้าชาย (ถึงตะโกน) ถ้าไม่อยากพูด ก็ร้องเพลงให้เราฟังอีกสักเพลงหนึ่งเด็ก
(หมู่กลาสี่เริ่มเล่นเพลง อาจจะเล่นหลอก ๆ ลอเสียงดนตรีแท้ที่บรรเลงอยู่นอก
เวที)

เจ้าชาย เขามาร้องใกล้ ๆ นะจ๊ะ

(เสียงร้องเจื้อยแจ้ว ร้องอยู่ในระยะไม่ใกล้ ไม่ไกล แต่ไม่มีใครเห็นตัว เมื่อเพลง
จบบนเวทีมือสั่นลง)

คนหน เมฆคำ (ออกคำสั่ง) ปลอไบเรือเร็วพายุมา

(คนตรีขึ้น กลาสี่เรือโกกลางหลปลอไบเรือลง แต่ไม่ทันกาล พายุกระหน่ำ ฟ้าคำราม
ฝนเทลงมา เรือต้องพายุโคลงเอียงบางครั้งกลดงจับมาที่เงื่อนน้อย แสดงความ
ตกใจให้เห็นเรือต้องพายุและในที่สุด เมื่อเรืออับปาง ทำจากเอฟเฟคของเรือจำลอง
จมลงแล้ว เงื่อนน้อยพุดกัยตัวเอง)

น้อย เขาคงวายน่าไม่งงเหมือนพวกเงือกเรา หายใจใต้น้ำได้หรือไม่หนอ ต้องเข้าไป
ดู

จบฉากสอง - โยธนา

หมายเหตุ

เหตุการณ์ พายุ เรือจะล่ม ให้เห็นเอฟเฟคนานตามสมควร อยาลงเอยเร็วนัก

ฉากสาม

บรรยายฉาก

เป็นฉากชายหาด มองจากทะเลเข้าไป มีโขดหินระเกะระกะ และติดกับฉากแบกกราวน เป็นปราสาทหินแบบยุโรป ตั้งอยู่ ณ เชิงเขา หรือยอดเขาแล้วแต่จะเห็นงาม บางตอนเห็นทางเดินจากปราสาทนั้นลงมายังชายหาด อาจจะมีเขื่อนเงิน เป็นเทอเรซอยู่ติดกับแบกกราวน

รายการตัวแสดงฉากสามและเครื่องแต่งกาย

๑. เจ๊อกน้อย ในชุดนางเงือก เห็นตรึบและหาง เวลาจะเคลื่อนตัวหนี ใช้มือช่วยขยับตัวไป
 ๒. เจ้าชาย ชุดเดียวกับฉากสอง หากแต่เปี่ยม
 ๓. คนหน ชุดเดียวกับฉากสอง เปี่ยม
 ๔. มหาดเล็ก ชุดเดียวกับฉากสอง เปี่ยม
 ๕. เจ้าหญิง ในชุดสีขาว กระโปรง ผาโปรง มีคาดแพรแบบเครื่องประดับอื่น ๆ ตามสมควร ควรมีมงกุฎเพชรน้อยๆ บนศีรษะสวมรองเท้าขาว
๖. นางข้าหลวงหญิง จำนวนตามสมควร แต่งกายแบบหญิงชาวยุโรป

ฉากสามเริ่ม

(ที่ชายหาด ท่ามกลางโขดหิน เจ้าชายนอนสลบอยู่ ข้าง ๆ มีเจ๊อกน้อยอยู่ซิด หรือจะให้เจ้าชายเอาศีรษะหนุนคอกเจ๊อกน้อยก็ได้ ส่วนคนหนและมหาดเล็ก นอนสลบอยู่ ถัดออกไปเจ๊อกน้อย เวลาพูด ใช้มือลูบไล้ที่ใบหน้าเจ้าชาย แล้วจูบแก้ม)

น้อย วายน้ำก็ไม่เก่ง หายใจในน้ำก็ไม่เป็น ล้าล้าน้ำเข้าไปมาก แต่คงไม่ตายนะคะ (น้อยเอาหูแนบลูกอกของเจ้าชาย) หัวใจยังเต้นอยู่ หรือตายแล้ว แต่หัวใจยังเต้นได้ เรื่องของมนุษย์ น้อยไม่มีความรู้เลย (พนมมือภาวนา) เส่คีย่า เส่คียพอ และสิ่งที่มีมหิทธิฤทธิ์ทั้งหลายในภัพ ช่วยอย่าให้เจ้าชายตายนะคะ เธอต้องไม่ตาย (เปลี่ยนจากภาวนาและพูดอย่างอ่อนหวาน) งามอะไรเชื่อนี้ พอเทพบุตรในฝันของข้า แล้วก็เป็นเจ้าของเสียงมหาเสน่ห์..... บัมเพลงเบา ๆ เห็นเธออยู่ในฝันใจเฝื่อนใจสะท้อน คิดตาจามีวาย ออกพระวงจิตอาวรณ์..... กมจูบเจ้าชายอีก (ร้องเพี้ยงแค้น แล้วพูดต่อ) ถ้าน้อยจะพาลลงไปประสาทิพย์ของเรา จะได้ไหมหนอ (หยุดคิด) คงไม่ได้หายใจในน้ำไม่เป็น คงตายแน่

(เสียงผู้หญิงกลุ่มหนึ่งพูดอยู่บนเชิงเขา เป็นทำนองโศกจรถึงพายุใหญ่เมื่อคืนนี้ ได้นอนอยู่ทาง)

นอย ตายจริงมีคนมา นอยจะต้องหลบซ่อนตัวก่อน (ใช้มือเชยิบร่างไปแอบอยู่หลังก้อนหิน
เสียงเจ้าหญิงพูดนอกเวที)

เจ้าหญิง เอะ มีใครนอนอยู่ที่ชายหาดนั้น

คนอื่น ๆ (พูดขณะวิ่งเข้ามา ไปกันเร็ว ๆ เจ้าหญิงและข้าหลวงสี่ห้าคน ไปหยุดห้อมล้อม
ที่เจ้าชาย)

เจ้าหญิง ตายหรือยัง

ข้าหลวง ๑. (กล่าวกับเจ้าชายและข้าพเจ้านาย) หัวใจยังเต้นอยู่ (แล้วแยกย้ายกันไปดู ต้นหน
และมหาคเล็ก)

ข้าหลวง ๒. คนนี้ยังไม่ตาย

ข้าหลวง ๓. คนนี้ยังไม่ตาย

เจ้าหญิง ใครสักคนหนึ่งไปตามพวกผู้ช่วยมาช่วยกันแบกไปเพื่อยารักษาในปราสาทของเรา

(หญิงรับใช้สองคนวิ่งออกไป เจ้าหญิงย่อตัวลงใกล้เจ้าชายแล้วพูดต่อ)

จากเครื่องแต่งกาย แสดงว่าเป็นผู้ทรงสกุล ชำรงคแบบนี้เป็นของกษัตริย์ เธอคง
เป็นเจ้าชาย (เอามือแตะโบน้าเจ้าชาย) เจ้าชายผู้ทรงศิริโฉม

(กลองจับที่เงือกน้อย ดูซ่อนตัวอยู่หลังโขดหิน)

นอย (รำพึง) มนุษย์หญิงนางนี้สวยมาก

(เสียงหญิงชายกล่าวขวัญถึง คนถูกคลื่นพัดเข้ามานอนสลบอยู่ นั้นแสดงความหวาด
หวั่น เมื่อได้ยินเสียงคนเดินใกล้เข้ามา และยิ่งตกใจหวาดกลัวมาก เมื่อได้ยินเสียง
สุนัขตัวเล็ก ๆ เหา ตั้งแต่จันจบจากสาม กลองจับอยู่ที่เงือกน้อยโดยฉะเพาะ สำ
หรับคนอื่น ๆ เพียงแต่ได้ยินเสียงพูด)

เสียงเจ้าหญิง เหาอะไรกันนะเจ้าปู่ ไม่เอา มานี่ นี่เสียงที่ เหาช่วยกันแบก คอย ๆ นะ
เอ้า เหาขึ้นไปบนปราสาท

(เงือกน้อยแสดงความกระวนกระวายใจ ขณะที่เสียงคนพูด และเสียงสุนัขเห่าทาง
ออกไป)

นอย (เศร้า) โอ นี่นอยจะทำอย่างไร (คนตรีแบกกราวนังขึ้นแล้ว ๆ) นอยจะทำอย่าง
ไร (เกือบจะอื่น) หัวใจของนอยนี้ คล้าย ๆ กับไม่ได้อยู่กับตัวเสียแล้ว มันตามเขา
ไปด้วย (โพล่ง) นอยจะไม่ยอมกลับบ้าน (ร้องไห้แบบเกือบปล่อยโฮ) นอยไม่ยอม
กลับบ้าน (พูดนำลงกับโขดหินร้องไห้)

จบฉากสาม - โฉมหน้า

ฉากสี่

บรรยายฉาก เป็นฉากเดียวกับฉากหนึ่ง ภายในฉาก เสด็จพ่อ เดินกลับไปกลับมา แสดงความยุ่งใจ ร้อง กลาง เล็ก เกาะบานกระจกหน้าต่าง เหลือบมอง คล้าย ๆ กับกำลังคอยอะไรที่จะกลับลงมา เสด็จย่า อยู่ที่เก้าอี้โยก แต่ไม่โยก เพราะกำลังซักเชมนตรวจรวงชะตาของเงือกน้อย คำสาวใช้ยกโต๊ะเล็กตั้งข้าง ๆ เสด็จย่า และนำของคิมรอนเขามาตั้งถวาย

พอ หาวนแล้ว วันนี้เป็นวันที่หก ลูกน้อยยังไม่กลับ ไม่มีลูกคนไหนที่เคยหายไปนานอย่างนี้ นี่ลูกใหญ่ กับ พ่อชายที่ไซ้ให้ไปตามหากก็พลอยหายไปด้วย

กลาง (ภาวนา) ขอให้องอয়াไปติดแห ติดบ่วง ที่มนุษย์วางดักไว้เลย

ยา ซา ๆ ใจเย็น ๆ (พิมพ์คำฉนวน) ฮี ฮี พระเสวาทับลั่นคน พระจันทร์พระศุกร์เป็นเศรษฐี พระพฤหัสบดีเป็นอุจจาวิลาส (พูดกึ่งขึ้น) มีเคราะห์ แต่ชดช้อยยังไม่ถึงชาติแมกลางเคาได้ไกลเคียงมาก มีอะไรเกี่ยวแก บวง ๆ อยู่ด้วย

กลาง รวย ตายจริง (ภาวนาอีก) ขอให้พี่ใหญ่กับพี่ชายรีบไปพบเสี้ยกอนมนุญจับเอาตัวไปแล้วแกนนงน้อยออกจากบวงด้วย

ยา ลูกจะแกยาก

พอ เสด็จแม่หมายควมว่าอย่างไร

ยา ดวงของมนุญยากที่จะแก

พอ หมายความว่าลูกน้อยจะไม่มีวันกลับมาอย่างนั้นรี

ยา (พิมพ์คำฉนวนครุ่นหนึ่งจึงพูด) กลับนะกลับ แต่จะมีบ่วงติดมาด้วย

กลาง เสด็จย่าหมายถึงเบ็ดกระมังคะ แน่แล้ว นงน้อยคงไปติดเบ็ดที่มนุษย์วางดักเอาไว้

ยา เบ็ด แบคอะไรของแก

กลาง ไม่เป็นไร ถ้ากลับมาได้ เราก็คช่วยกันฉาเอาเบ็ดออก

รอง (ซึ่งแหงนมองที่กระจก ลิงโลกกระโดด) มาแล้วคะ (กลางพลันปร่าดไปพูดด้วย)

กลาง มาแล้วคะ มาจริง ๆ (กลางและนอຍรีบไปเปิดประตู พอก็กตามไปด้วย กลางเปิดประตู นอຍโผเข้ากอดพอ สะอื้น ใหญ่ ชายตามเขามา)

พอ เป็นอะไรไป ลูกของพ่อ

(นอຍไม่ตอบผละจากพอวิ่งเข้าไปซบกอดคยาแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจร่างกาย นอຍ ถาสรวมกระโปรงก็มีการเลิกตุกระโปรง)

พอ เป็นอะไรไป ลูกของพอ
(น้อยไม่ตอบผละจากพอ วีนเข้าไปขบกดคยาแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจ
ร่างกายน้อง ถ้าสรวมกระโปรงก็มีการเลิกดูกระโปรง)

ยา (ดู) ทำอะไรนะ แมกลาง
กลาง บวง หรือ เบ็ดคะ ไม่เห็นมีอะไรติดมาเลย

ยา ไช้บอกยาดี ลูกรัก มีอะไรเกิดขึ้น
(น้อยพยายามจะบอก แต่บอกไม่ได้ เพคะ ความตื้นตันใจ ไค้แต่ร้องไห้) แม่ใหญ่
พอชาย ฐัใหม่ เรื่องมันเป็นยังไง

ใหญ่ เขาพบเจาชายในฝันของเรา
กลาง เจาชวยเงือกหรือคะ ตางชาติ หรือชาติเดียวอับเรา
ชาย เจาชายในฝันของน้องน้อย เป็นมนุษย์
ยา อาว แล้วกัน

พอ เงือกกับมนุษย์สมรสกันไม่ได้
น้อย แต่จะรักกันไค้ไหมคะ
ยา น้อยน่าจะรักเขาแล้ว ไช้ใหม่ลูก
น้อย ไช้คะ
กลาง ไม่ใช่เบ็ด หรือ บวงธรรมชาติเสียแล้ว มันเป็นบวงสวาท
ยา เงียบ ๆ ที่แมกลาง (กับน้อย) แล้วเขาจะรักตอบเราหรือเปล่า
น้อย (ถอนใจ) น้อยไม่ทราบคะ
(ขณะนี้คำแนะนำด้วยเครื่องคิมรอน เขามาเชิพน้อย ใหญ่ และ ชาย คำพูดเบา ๆ ว่า
"นำสาหร่ายคั้น" น้อยหันไปตอบขอบใจเขา แล้ว ย้าตอบเสด็จยา)
น้อย น้อยไม่รู้แนคะ (ทบทวนความหลังแบบฝัน ๆ) เธอเป็นเจาชาย ทวงที่มีสิ่งำ งาม
เหมือนเทพบุตร เธอต้องสนใจน้อยอยู่เหมือนกัน อย่างน้อยก็สนใจเสียงเพลงของ
น้อย -- เธออยู่ในเรือ น้อยอยู่ในน้ำ น้อยร้องเพลงให้เธอไค้ยิน แล้วกลองหนี
เพื่อลองใจว่าเธอจะตามไหม เธอตามมาจริง ๆ คะ ให้เรือแล่นตามหาน้อย
(ดนตรีเพลงหยุดเริ่ม) แล้วตอนค่ำ ดวงจันทร์ซึ่งพ่นขอบน้ำ ทอแสงระยิบระยับ
บัคคเธอกรองเพลง -- เสียงของเธอจะตรึงใจ แว่วอยู่ในหูของน้อยตลอดไป
(เคลิมเคลิมเมื่อไค้ยินเสียงเจาชายเริ่มร้องเพลง คนอื่นจะไค้ยินหรือไม่สำคัญ
เสียงเจาชาย ร้องนำ เพลงหยุด และ น้อยร้องบทของน้อย โกลจบเพลง น้อยไป
เกาะที่กรอบกระจากเหมอมองเบื่องบน เมื่อเพลงจบแล้ว วีนเข้าไปกอดขบบ้ายา)

น้อย เงือกกับมนุษย์นี้จะรักกันได้ไหมคะ เสด็จยา
ยา รักกันได้ แต่ แต่งงานกันไม่ได้
น้อย ทำไมละคะ
ยา มนุษย์มีวิญญาณ เวลาตายก็ตายแต่ร่าง ส่วนวิญญาณคงอยู่ไปอยู่บนฟากฟ้า บนสวรรค์
เรา เราพวกเงือก เราไม่มีวิญญาณ พอตายร่างของเราจะละลายกลายเป็นฟองน้ำ สูญไปเลย
น้อย เงือกจะมีวิญญาณเหมือนอย่างมนุษย์บ้างได้ไหมคะ เสด็จยา
ยา ก็มีทางเป็นไปได้เหมือนกัน
คนอื่น ๆ ได้อย่างไรคะ เสด็จยา
ยา อย่างลูกน้อยนี่นะ ถ้าเจ้าชายมนุษย์ของเจ้าเขาแสดงให้เห็นแน่ชัดว่าเขารักเจ้า เขา
ก็จะเฉลี่ยวิญญาณของเขาให้แก่เจ้าได้ แล้วเมื่อนั้นเจ้าจะมีสภาพความเป็นอยู่เยี่ยง
มนุษย์ได้ อาจจะแต่งงานกันได้
น้อย เจ้าชายจะรักน้อยหรือไม่หนอ
กลาง เราจะมีทางรู้ได้อย่างไร
ใหญ่ พี่คิดออกแล้ว ค่ะพี่รู้นี้ ตอนเคื่อนหงาย น้อยและพี่ ๆ พี่ชายด้วย เราจะไปตีหน้า
ปราสาทของเจ้าชาย
กลาง ไปทำไมคะ
ใหญ่ ไปคอยดู ให้น้อยร้องเพลงของน้อย ถ้าเขามาที่ชายฝั่ง มาติดตามฟังเสียงของน้อย
เราจะช่วยกันสังเกตดูว่าเขาจะมีใจรักน้อยอยู่บ้างหรือไม่ เราคงพอรู้ได้จากท่วงที
กริยาของเขา
น้อย (ดีใจ) ไปคั่นนี้เลยดีไหมคะ
ยา คั่นนี้ ต้องพักนอน คั่นพรุ่งนี้จึงค่อยไป
กลาง ถ้าชวนพ่อหนุ่มชาวญี่ปุ่นไปด้วยก็คงจะครื้นเครงดี (ฮัมเพลง รักไม่มีพรมแดน รักไม่มี
มีศาสนา)
ชาย เออละ พี่จะชวนเขาไปด้วย
ยา ยายังไม่ได้บอกเพลงมนต์ขลังให้แก่ลูกน้อย พวกพี่ ๆ นะเขาได้กันหมดแล้ว
ใหญ่ จะ สอนไฉนของน้อยด้วย
น้อย เพลงมนต์ขลังอะไรกันคะ
พอ คพล่งนี้เป็นเพลงมนต์สืบทอดกันมาแต่โบราณกาล
ยา เป็นคาถาป้องกันตัว ถ้าเรา rays ร้องขึ้นแล้ว สัตว์อื่นไม่ว่าจะเป็นสัตว์น้ำ สัตว์บก
หรือสัตว์มนุษย์ จะหลบหลีกสยดสยองดี เหมือนถูกสะกดจิต

พอ แดมนั่นไม่มีผลกับพวกเงือกด้วยกันเอง แต่ถ้าใครคิดร้ายก็จะถูกสะกดให้ชะงักงัน
ไปเหมือนกัน รู้ไว้ใช่ว่าป้องกันตัวดี

ยา เป็นเพลงง่าย ๆ น้อยฟัง แล้วร่ายตามพี่ ๆ เขาดี แม่ใหญ่ เริ่มได้
ใหญ่ น้องกลาง มาเป็นต้นเสียงหน่อย

(เพลงขึ้น ทุกคนพนมมือ หลับตามริกรรม กลางเป็นต้นเสียง -- ทำนอง --

"เมื่อเวลาแสงแดดคลอกลง

ลมอ่อนแรงพัดมาเอื่อย

คลื่นทะยอย กระทบกระเซ็น

เป็นพองผัดเนือย

อ่อนใจนัก หลับตาพริ้ม เพราะความเหนื่อย

เคลิบเคลิ้มล้มตัวนอน

แว่วเพลงไพเราะเสนาะเหลือ

ยินเสียงแต่ใจเลื่อม -- -- -- "

น้อย นอยทองใดแล้ว คื่นพรงนี้ไปกันแนะคะ

ใหญ่ ทองไปแน

กลาง อยาลืมชวนพอหนุ่มชาวญี่ปุ่นไปควั่นะคะ

(กลางแอกแล้วหยุดทาทะงักนิ่งเหมือนภาพยนตร์ถ่ายภาพนิ่ง คนตรีขึ้น กล้องเฟด)

จบฉากสี่

โปรดติดตามชมละครเพลงเรื่อง "เงือกน้อย" ตอนต่อไป -- เมื่อไร?"

.....